

[Hendriksen.] med at gøre ærede Medlemmer bekendt med den.

Det ærede Medlem sagde til Slut, at han var vidende om, at jeg var en af de ivrigste Tilhængere af den bestaaende Ordning. Dette stempler jeg som helt urigtigt. Jeg har fra den første Dag, da der var Tale om en Nyordning paa Forfatningsomraadet, udtalt mig som en Modstander af den bestaaende Ordning, men jeg har samtidig været Modstander af forskellige andre Ordninger, der har været skitseret. I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer bekendt med, at jeg i August 1937, 2 Maaneder før mit Partis Formand, Folketingsmand Christmas Møller, holdt den meget omtalte Tale i Aarhus, som alle ærede Medlemmer vil kende, havde skitseret et Forslag til en ny Forfatningsordning, hvad selve Rigsdagsordningen angik, og tilsendt Folketingsmand Christmas Møller denne Skitse. Den her skitserede Ordning er Ord til andet i Overensstemmelse med det Forslag A, som mit Parti under 20. Januar 1938 fremsatte i Forfatningskommissionen, og som gaar ud paa, at der vælges f. Eks. 136 Folketingsmænd og 68 Landstingsmænd. Samme Dag som Valg til Folketinget finder Sted, eller om det for at undgaa Uklarhed blandt Vælgerne gøres ønskeligt, da 7de Dagen derefter, foretages ogsaa Valg til Landstinget. Folketingsvalget finder Sted efter de nugældende Regler. Landstingsvalget finder Sted som et Listevalg og Landsvalg, saaledes at ethvert paa Rigsdagen repræsenteret Parti og enhver Vælgergruppe, der i Henhold til Valgloven deltager i Folketingsvalget med Ret til at faa Tillægsmandater, kan opstille Lister, paa hvilke Vælgerne Landet over faar Lejlighed til at stemme i det store og hele efter de for kommunale Valg gældende Regler. Mit Parti fremsatte den Dag 2 Forslag, Forslag A, der er mit Forslag, Ord til andet i Overensstemmelse med det af mig i August 1937 udarbejdede Forslag, som jeg naturligvis hele Tiden har kæmpet for, og et Forslag B, det Forslag, der blev valgt af Regeringspartierne som Grundlag for Forhandling. Forskellen mellem mit Forslag og det, der er blevet accepteret, er udelukkende den, at mit Forslag gik ind for, at hele Rigstinget, eller som jeg dengang kaldte det, Landstinget — men det Navn maatte man ikke beholde, og derfor gik man over til Navnet Rigstinget, som jeg selv synes er et udmærket godt Navn — skulde vælges ved Listevalg. Efter det Forslag, som blev

lagt til Grund for Forhandlingerne, og det Forslag, der er Basis for det Forslag, der er vedtaget i det andet høje Ting, skal Halvdelen af Rigstingets Medlemmer vælges paa Liste og Halvdelen vælges af Folketinget; det er hele Forskellen. Paa Grundlag af dette har man ikke Lov til at erklære, at jeg er en af de ivrigste Tilhængere af den bestaaende Ordning. Jeg har aldrig nogen Sinde været Tilhænger af den bestaaende Ordning, saa reaktionær er jeg ikke, det overlader jeg til andre.

**Gunnar Fog-Petersen:** En kort Bemærkning vil jeg gerne give dette Forslag med i Udvalget. Det er blevet sagt, at der ikke er megen Interesse for det i Befolkningen, og noget er der om det. Men der findes, naar vi drøfter Grundlovsforslag i Danmark, et bestemt Forhold i det danske Folk, som jeg vil pege paa, og som maaske vil blive det, der bærer Sagen igennem. Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) spurgte: Hvad er der i denne Grundlov, som kan tilfredsstille konservative? Det vilde maaske være mærkeligt, hvis jeg vilde svare derpaa, og jeg kunde derfor sige: Der er i denne Grundlov eet, som i hvert Fald tilfredsstiller det konservative Partis Fører i Folketinget, og det er noget, der staar i Relation til en bestemt Periode i vor politiske Historie, nemlig hele Perioden under Estrupiatet. Den var Udtryk for en Tankegang, som havde Mistillid til den menige Borger i Danmark, og denne Tankegang havde sit Hjem i dette høje Ting. Det har siddet paa al konservativ Politik gennem Aarene, har redet den som en Mare, og det, som er fristende for det konservative Partis Fører i denne Sag, er at faa vedtaget en Grundlov, som endeligt og uigenkaldeligt vasker dette af.

En anden Periode i vor politiske Historie ligger os nærmere ind paa Livet, Tiden 1929—35. Da var en beslægtet Tankegang raadende her i Tinget, nemlig ført an af Partiet Venstres ledende Mænd, denne, at det kunde være, hvad det var med, at Vælgerne gav den nuværende Regering et Flertal i Folketinget; saa længe de dog sad og havde Flertal her i Landstinget, skete der ikke andet, end hvad de vilde. Det er den samme Tankegang.

Nu gaar denne Sag til Udvalgsbehandling her i Tinget i en Form, hvor det, der i sin Tid havde til Huse her i Landstinget repræsenteret ved Estrups Aand, er helt vasket af. For at der skal kunne komme et frugtbart Arbejde i Gang i Udvalget — jeg tør ikke spaa derom i nogen Henseende —,